

Medlemmer af Kreditforeningerne til strag at faae Renten nedfat. Spørgsmaalet bliver saa, om de ikke have faaet Fordelse, der svare til denne Rentenedsættelse, og om man da ikke snarere gjør Uret imod dem, der ere gaaede ind i Foreningerne til den lavere Kurs. Disse ældre Interessenter have strag faaet den Fordel, at de kunne indbetale deres Gjæld med $3\frac{1}{2}$ pCts. Obligationer, medens de have stiftet den med 4 pCt. Det er aldeles pienfynligt. Betydningen er den, at den Gjæld, de have stiftet oprindelig med 4 Procents Obligationer, kunne de afbetale med $3\frac{1}{2}$ Procents, altsaa naar de have stiftet Gjælden til over pari eller i alt Fald til pari, saa kan det afgjøres efter Kursen med $3\frac{1}{2}$ Procents Obligationer, og det kan gøres, uanset at Gjælden tidligere er stiftet til 4 pCt. Det er Fordelen, de nu have. Hvorledes stiller det sig i de senere Aar? Paa en Gjæld paa 1200 Kr. er Kapitalavancen 48, og det, Vedkommende skal svare, indtil han er fri for den høie Rente, er 35, og han kan til enhver Tid indfri sin Gjæld med $3\frac{1}{2}$ Procents Obligationer, altsaa for Dieblirket til Kurs 97 — jeg nævner Dagskursen, men man kan jo ikke sige, hvorledes den senere bliver. Altsaa den, der stifter et Laan til Kurs 97, faar det til 97, men den, der har stiftet et Laan til Kurs 102, kan ogsaa afbetale til Kurs 97 og har altsaa en Advance frem for dem, der nu stifte Laan til en lavere Kurs — det er uimodstgæligt. Man skal nu tage sig i Agt for at røre ved et Forhold og se, om man ikke ved at gjøre Ret til den ene Side gjør Uret mod den anden. Selvfølgelig hvorledes Kursen vil stille sig til enhver Tid, det afhænger af Forholdene; men een Ting er sikker, nemlig at den, der stifter et Laan, naar Renten er 4 pCt. og nu kun betaler tilbage med et Papir til $3\frac{1}{2}$ pCt., vil altid være sikker paa at have den Advance, som efter min Betragtning maa ligge i, at et statsgaranteret 4 pCts. Papir altid vil have højere Kurs end et statsgaranteret $3\frac{1}{2}$ pCts. Papir. I mine Dine er det altsaa ikke saaledes givet, at der er en Uret imod de ældre Interessenter til Stebe, og jeg tvivler, om det ikke snarere vilde være noget ubilligt imod dem, der stifte Laan til en lavere Kurs, ved uden videre at betale Noget til de ældre Interessenter. Regjeringen har i sin Tid stillet Forslag om at lette Konverteringen, men Lovforslaget gif ikke igjennem, og saa tog Kreditforeningerne sammen med Ministeren sig for at ordne Forholdet, og jeg er tilbøielig til at sige, at den Ordning, som Kreditforeningen har gennemført i Forbindelse med Mini-

steren, er en saadan, som man ikke bagefter nu skal rokke ved, om det end er et yderligere Gode, man nu vil tildele dem. Jeg vil være med til at overveie Sagen, men jeg stiller i Spidsen, at naar man ikke har Forholdet lovordnet, men har ordnet Sagen ved frivillig Overenskomst, saa er det ikke heldigt, at man fra Rigsdagens Side senere tager Initiativet til en anden Ordning af Forholdet. Fra Kreditforeningerne har der ikke foreligget noget Dnsse i den Henseende, man var der tilfreds med, at Forholdet ordnedes ved Overenskomst mellem Kreditforeningerne og Ministeren, uden Lovgivningsmagtens Medvirking.

Forslagsstilleren (Harald Jensen):

Den ærede Minister erklærede sig villig til at være med til at overveie Sagen og se ad, om der kunde frembringes noget bedre Forhold end de, der nu ere; men han udtalte samtidig, at det muligvis var at gjøre Uret mod de yngre Laantagere, naar vi uinder disse Forhold strag, foruden de andre opnaaede Fordele for de ældre Interessenter, lod deres Renteforpligtelse synke. Jeg kan imidlertid ikke se, at hvad der her bliver Ret for den Ene, bliver Uret for den Anden, i alt Fald da ikke føelig Uret. Jeg kan ikke se Andet, end at det er et Forhold, som ikke vil berøre de yngre Interessenter saaledes, at de ville kunne mærke det paa nogetssomhelst Omraade, at der gøres Uret imod dem, hvad jeg forøvrigt heller ikke tror er Tilfældet. Den ærede Minister henviste til, at de ældre Interessenter kunde afbetale Laanet med $3\frac{1}{2}$ Procents Obligationer. Det er sikkert, men samtidig dermed kunne de ikke udtrede af Foreningen, undtagen de samtidig betalte de $3\frac{1}{2}$ Procents Konverteringsomkostninger, og altsaa vil Forholdet blive det samme, som om de havde betalt med Obligationer til pari. Altsaa paa det Omraade kan jeg ikke se, at der bliver nogen Fordel for de ældre Interessenter. Den ærede Minister udtalte, at der fra Kreditforeningernes Side ikke er yttret Utilfredshed med Forholdet, saaledes som det er. Ja, det er ganske vist heller ikke efter Opfordring fra Bestyrelserne af disse Foreninger, at jeg fremkommer med dette Lovforslag, men ude omkring blandt Interessenterne herster der stor Utilfredshed med Forholdet, og det er efter Opfordring fra en temmelig stor Kreds af Interessenter i Sylland, at jeg har stillet Forslaget, og hvis det kunde imødekomes paa nogen Maade, vil det mærkes ganske betydelig ude imellem Husmændene. Med Hensyn til hvad det ærede Medlem for Ribe Amts